

at jeg ikke her besinder mig just i det samme Tilfælde, som ved de tidligere af mig stillede Forslag til denne Lov, idet jeg navnlig ikke tillægger dette Forslag saa megen Vægt, som jeg tillagde nogle af dem, vi tidligere have forhandlet, skjøndt jeg dog troer, det er en Forbedring af Paragraphen, naar dette vedtages. Det gaaer, som det vil sees, ud paa, at Amtmanden skal, forinden han afgiver sin Erklæring om, hvorvidt Vedkommende, der vælges, har gyldig Grund til at begjære sig fritagen for at blive Brandfoged, conferere med vedkommende Forstanderskab. Anledningen hertil er, at jeg har kjendt Exempler paa, at raske og dygtige Mænd have søgt alle mulige Udveje for at unddrage sig et slikt Hverv, som de ellers godt kunne forestaae; idet de endog have forsøgt at skaffe Præste- og Lægeattester for deres Uduelig- heds; skulde nu slige Tilfælde indtræffe hyppigt, har jeg ikke troet, at det var overskødigt, at Sogneforstanderskabet toges med paa Raad, da det forekommer mig temmelig vanskeligt for Amtmanden alene at afgjøre det, da han ikke saa nøie kjender de locale Forhold. Jeg skal iøvrigt overlade til den ærede Forsamling, hvorvidt den troer, at det bør vedtages eller ikke. Med Hensyn til Udvalgets Forslag under Nr. 85 skal jeg blot tillade mig et Par Ytringer, saameget mere som det blev anbefalet af Ordspøreren som noget særdeles Heldigt og noget, han stærkt maatte anbefale. Forslaget gaaer ud paa, at Branddirecteuren idetmindste hvert andet Aar skal forvisse sig om i hvert Brandfogeddistrikt, at Brandlovgivningens Bud punktlig overholdes. Det kan fra een Side betragtet være ganske rigtigt; men naar man tager Forslaget lige efter Ordene, seer det ud, som om Branddirecteuren, for at kunne opfylde denne Forpligt, var nødt til at skulle eftersee hvert enkelt Sted og dette vilde virkelig være en Umulighed. Det Beste, man kunde forlange, vilde være, at han skulde conferere med Brandfogden og høre hans Mening, om Alt var i Orden. Forøvrigt vil jeg anbefale mit Forslag, som jeg har saameget mere Haab om kan vinde Thingets Bifald, da den ærede Ordspører ikke har udtalt sig saa synderligt imod det.

F. Nielsen: Her er to Anstuelser, som staae lige mod hinanden. Efter den ene skal Brandfogden i intet Tilfælde have nogen Løn; efter den anden skal han altid have Løn. Jeg har derfor søgt at tilvejebringe et Forslag imellem disse to hinanden modstaaende Anstuelser ved mit Underændringsforslag under Nr. 75, som gaaer ud paa, at naar Sogneforstanderskabet finder det fornødent, kan der tillægges ham Løn. Brandfogeddistricterne have hidtil været hvist forskjellige. Der findes Sogne, som have en Brandfoged for hver Landsby — et æret Medlem af Udvalget (Milling) har saaledes anført, at der i hans Sogn findes 11 Brandfogder — i saadanne Tilfælde var naturligtvis Kredsen smaa og Bestillingen ikke besværlig, hvorhos det vilde være meget bekvæmligt for Sognet at lønne alle disse Brandfogder, og jeg anseer det derfor for afgjort, at Forstanderskabet her vilde sige, at Bestillingen ingen Løn behøvede, da den ikke var besværligere end saa mange andre communale Poster. Paa andre Steder har man kun een Brandfoged for hele Sognet, og det kan tænkes, at flere Forstanderskaber for Brandvæsenets bedre Ordningsskyld vilde bringe det derhen, at dette bliver Tilfældet, og til Posten udvalge en Mand, som dertil findes i Særdeleshed skikket; her vilde det vistnok være i sin Orden, om denne Mand for sit Arbejde, der blev meget besværligt, da Kredsen vilde blive stor, fik en Godtgjørelse, der mulig ogsaa kunde bidrage til, at han vedblev Bestillingen i en længere Tid end den befalede. Nu opnaaes dette ved at lægge i Sogneforstanderskabets Haand at kunne tillægge ham Løn, ved at gjøre Indstilling til Aantsraadet, og at kunne aflaae det, hvor det ikke finder, at det er fornødent. Man indvender vel herimod, at Forstanderskabet herved kan bringes i en ubehagelig Stilling; men jeg antager dog, at det vil have Kraft nok til at vise ubeføiede Forlangender tilbage. Jeg skal saaledes tillade mig at anbefale mit Forslag som et Forslag mellem de to modsatte Anstuelser og som en Udvej til at komme til en billig Afgjørelse af dette Forhold.